

Ami

(1) Ta dívka u oltáře, co pohled tvůj teď váže,

G**Ami**

skrýt závist zkouší za vlastním bohatstvím.

Ami

Má krásu, moc i slávu, přesto vidíš, že se trápí,

G**Ami**

když tvář zakrývá jí závoj tkanej z černejch pavučin.

Ami**G****Ami****G****Ami**

(R) Ááá...

(2) Proč přišla takhle zrána a co si žádá u Pána,

že svíčku drží v dlaních, tiše obchod nabízí?

"Bože, vyslyš moje přání, jak neřekneš svý ,ano` mi,

tak Dáblu ruku podám, když mi pomoc přislíbí."

Ami**G****Ami****G****Ami**

(R) Ááá...

(3) "No jen řekni, dám ti to, co chceš, já věřím, ty to dokážeš,

slib krví potvrdím, jen dej, ať nikdo nemá víc.

Mě pálí, když je kdokoli s víc štěstím, se vším, cokoli,

co zrovna nemám já, ať radši sama nemám nic."

Ami**G****Ami****G****Ami**

(R) Ááá...

(4) Teď otáčí se s nevolí, jak Dáblu podpis zabolí,

už do rysů jí kreslí vrásky z duše šedivý.

Pak konečně k nám promluví, skřek havraní tu zakrouží

a mezi námi hledá, svoji oběť vybírá.

Když ne mě, radši nikomu a slova nejsou k ničemu,

to slečna Závist vstoupila zas' do někoho z nás.

Ami**G****Ami****G****Ami**

(R) Ááá...